

Ольга КАЛІНІНА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Овсянюк-Бердадіна О.Ф.)

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ В ОРГАНІ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Для здійснення своїх завдань і реалізації управлінських функцій держава створила систему інституційних органів, серед яких тільки органи державної влади наділяються владними повноваженнями та відповідною компетенцією для здійснення публічного управління. Органи державної влади в своїй сукупності утворюють апарат держави. Від результатів діяльності органів виконавчої влади, що здійснюють функції державного управління економічним, соціально-культурним та адміністративно-політичним будівництвом, понад усе залежить соціально-економічний та політичний стан країни.

Ефективність є складною, багатоаспектною, оціночною категорією, і, водночас, характеристикою, яка відображає процес управління, визначає стан об'єкта управління, його екстенсивні та інтенсивні характеристики. Разом з тим, ефективність державного управління як феномен, гнучкий за своєю формою прояву і дуалістичний за своєю суттю, є складним і суперечливим поняттям, що обумовлено специфічними особливостями функціонування державно-управлінської системи.

Проблема ефективності стосується усіх сфер, видів, форм, методів організації життєзабезпечення суспільства та індивіда. Найбільшою мірою це властиве управлінню як діяльності, що здійснюється людьми, стосовно людей та виключно в інтересах людей.

Суспільству необхідна повна й достовірна інформація щодо того, яку користь дають витрати на управління, у чому полягає об'єктивізація управління, глибина і дієвість його впливу на керовані процеси.

Виходячи з найбільш поширеного трактування поняття ефективності: ефективність управління є результатом, зіставленим із затратами на його досягнення (вони включають не лише прямі витрати на систему управління, а й витрати на реалізацію управлінських рішень). Проте ці міркування не дають змоги кількісно визначити соціальні наслідки як результат досягнення мети управління.

Критерії ефективності становлять собою ознаки, сторони, прояви управління, аналізуючи як можна визначити рівень і якість управління,

його відповідність потребам та інтересам суспільства.

Розрізняють три основних поняття ефективності державного управління:

- загальну соціальну ефективність державного управління;
- ефективність організації і функціонування суб'єктів державного управління;
- ефективність діяльності управлінських органів і посадових осіб.

Загалом ефективність є предметом розгляду не лише теорії державного управління, а й широкого спектра філософських, політичних, соціологічних, психологічних, економічних, правових наук, а також менеджменту, праксеології, що характеризує різноаспектність поняття, продукує розмаїття тлумачень, обумовлює потребу проведення міждисциплінарних досліджень.

Питання ефективності державного управління у вітчизняній науці створює все більший і більший інтерес, це підтверджує існування великої кількості досліджень з даної тематики.

Оцінку державному управлінню дають різні суспільні інститути: громадяни, сім'я, трудові колективи, громадські об'єднання, державні структури. Є і певні процедури, відповідно до яких така аналітична діяльність здійснюється і приводить до тих чи інших наслідків. Серед них можна виділити публічну звітність органів державної влади, яка є політико-правовим інструментарієм розвитку громадянського суспільства, що вимагає відкриття з боку органів державної влади та місцевого самоврядування певної інформації про свою діяльність.

Леся КАНАК

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Круп'як Л.Б.)

АДМІНІСТРУВАННЯ ЗМІСТУ РОБІТ В МЕДИЧНОМУ ЗАКЛАДІ

Повсякденна робота з трудовими ресурсами зосереджується на низовому рівні управління організацією. На цьому рівні управління здійснюється оперативна робота з трудовими ресурсами – розстановка працівників на окремі ділянки, їх переміщення у зв'язку з виробничою необхідністю, складання графіків виходу на роботу і відпусток, контролювання і облік виконаних робіт, стимулювання (дестимулювання)